
Raghuvansha 15 by Kalidas

——
रघुवंशं सर्गः १५ कालिदासकृतम्

——
Document Information

Text title : raghuvansha15

File name : raghuvansha15.itx

Category : major_works, kAlidAsa

Location : doc_z_misc_major_works

Author : kalidasa

Transliterated by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Proofread by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Latest update : October 11, 2005

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Raghuvansha 15 by Kalidas

रघुवंशं सर्गः १५ कालिदासकृतम्

कृतसीतापरित्यागः स रत्नाकरमेभलाम् ।
बुभुजे पृथिवीपालः पृथिवीमेव डेवलाम् ॥ १५-१ ॥
लवणेन विलुमेजयास्तामिस्त्रेण तमभ्ययुः ।
मुनयो यमुनाभाजः शरण्यं शरणार्थिनः ॥ १५-२ ॥
अवेक्ष्य रामं ते तस्मिन्न प्रजडुः स्वतेजसा ।
त्राणाभावे हि शापास्त्राः कुर्वन्ति तपसो व्ययम् ॥ १५-३ ॥
प्रतिशुश्राव कडुत्थस्तेभ्यो विघ्नप्रतिडियाम् ।
धर्मसंरक्षणार्थेव प्रवृत्तिर्भुवि शार्ङ्गिणः ॥ १५-४ ॥
ते रामाय वधोपायमायभ्युर्विबुधद्विषः ।
दुर्जयो लवणः शूली विशूलः प्रार्थ्यतामिति ॥ १५-५ ॥
आदिष्टेशाय शत्रुघ्नं तेषां क्षेमाय राघवः ।
कश्चिन्निव नामास्य यथार्थमरिनिग्रहात् ॥ १५-६ ॥
यः कश्चन रघूणां हि परमेकः परंतपः ।
अपवाह षवोत्सर्गं व्यावर्तयितुमीश्वरः ॥ १५-७ ॥
अग्रजेन प्रयुक्ताशीस्ततो दाशरथी रथी ।
ययौ वनस्थलीः पश्यन्पुष्पिताः सुरभीरभीः ॥ १५-८ ॥
रामादृशादनुगता सेना तस्यार्थसिद्धये ।
पश्चादध्यनार्थस्य घातोरघिरिवाभवत् ॥ १५-९ ॥
आदिष्टवर्मा मुनिभिः स गच्छंस्तपसां वरः ।
विरराज रथप्रष्ठैर्वालभित्वैरिवांशुमान् ॥ १५-१० ॥
तस्य मार्गवशादेका बभूव वसतिर्यतः ।
रथस्वनोत्सृष्टमृगे वाल्मीकीये तपोवने ॥ १५-११ ॥

तमृषिः पूजयामास कुमारे उलान्तवाउनम् ।
 तपःप्रभावसिद्धाभिर्विशेषप्रतिपत्तिभिः ॥ १५-१२ ॥
 तस्यामेवास्य यामिन्यामन्तर्वन्ती प्रजवती ।
 सुतावसूत संपन्नौ कोशदण्डाविव क्षितिः ॥ १५-१३ ॥
 संतानश्रवणार्द्रातुः सौमित्रिः सौमनस्यवान् ।
 प्राञ्जलिर्मुनिमामन्थ्य प्रातर्युक्ततथो यथौ ॥ १५-१४ ॥
 स य प्राप मधूपद्मं कुम्भीनस्याश्च कुक्षिजः ।
 वनात्डरमिवादाय सत्त्वराशिमुपस्थितः ॥ १५-१५ ॥
 धूमधूमो वसागन्धी ज्वालाबभ्रुशिरोरुडः ।
 ङ्व्याद्गणपरीवारश्चिताग्रिविव जंगमः ॥ १५-१६ ॥
 अपशूलं तमासाद्य लवणं लक्ष्मणानुजः ।
 रुरोध संमुष्नीनो ङि जयो रन्ध्रप्रडारिणाम् ॥ १५-१७ ॥
 नातिपर्याप्तमालक्ष्य मद्दुक्षेरेद्य भोजनम् ।
 दृष्ट्या त्वमसि मे धात्रा भीतेनेवोपपादितः ॥ १५-१८ ॥
 षति संतर्ज्य शत्रुघ्नं राक्षसस्तज्जिघांसया ।
 प्रांशुमुत्पाटयामास मुस्तास्तम्भमिव द्रुमम् ॥ १५-१९ ॥
 सौमित्रेर्निशितैर्बाणैरन्तरा शकलीकृतः ।
 गात्रं पुष्परजः प्राप न शाभी नैरृतेरितः ॥ १५-२० ॥
 विनाशात्तस्य वृक्षस्य रक्षस्तस्मै मलोपलम् ।
 प्रजिघाय कृतान्तस्य मुष्टिं पृथगिव स्थितम् ॥ १५-२१ ॥
 अन्द्रमस्त्रमुपादाय शत्रुघ्नेन स ताडितः ।
 सिकतात्वादपि परं प्रपेदे परमाणुताम् ॥ १५-२२ ॥
 तमुपाद्रवद्दुग्धम्य दक्षिणं दौर्निशायरः ।
 अेकताल षवोत्पातपवनप्रेरितो गिरिः ॥ १५-२३ ॥
 काष्ठीं पत्रिणा शत्रुः स भिन्नदुग्धयः पतन् ।
 अनिनाय भुवः कम्पं जडाराश्रमवासिनाम् ॥ १५-२४ ॥
 वयसां पङ्क्तयः पेतुर्दुतस्थोपरि विद्विषः ।
 तत्प्रतिद्वन्द्वनो मूर्ध्नि दिव्याः कुसुमवृष्टयः ॥ १५-२५ ॥

स उत्वा लवणं वीरस्तदा मेने मडौजसः ।
भ्रातुः सोदर्यमात्मानमिन्द्रजिद्धशोभिन् ॥ १५-२६ ॥
तस्य संस्तूयमानस्य चरितार्थैस्तापस्विभिः ।
शुशुभे विङ्गमोदग्रं व्रीडयावनतं शिरः ॥ १५-२७ ॥
उपकूलं य कालिन्ध्याः पुरीं पौरुषभूषणः ।
निर्ममे निर्ममोऽर्थेषु मथुरां मधुराकृतिः ॥ १५-२८ ॥
या सौराज्यप्रकाशाभिर्बभौ पौरविभूतिभिः ।
स्वर्गाभिष्यन्दवमनं कृत्वेवोपनिवेशिता ॥ १५-२९ ॥
तत्र सौधगतः पश्यन्ममुनां यङ्कवाकिनीम् ।
उमत्स्मितमतीं भूमेः प्रवेशीमिव पिप्रिये ॥ १५-३० ॥
सभ्या दशरथस्यापि जनकस्य य मन्त्रकृतं ।
संयस्कारोत्सयप्रीत्या मैथिलियौ यथाविधि ॥ १५-३१ ॥
स तौ कुशलवोन्मृष्टगर्भकलेदौ तदाप्यया ।
कविः कुशलवावेव यकार किल नामतः ॥ १५-३२ ॥
साङ्गं य वेदमध्याप्य किञ्चिद्दुत्कान्तशैशवौ ।
स्वकृतिं गापयामास कविप्रथमपद्यतिम् ॥ १५-३३ ॥
रामस्य मधुरं वृत्तं गायन्तो मातुरग्रतः ।
तद्वियोगव्यथां किञ्चिच्छिथिलीयङ्कतुः सुतौ ॥ १५-३४ ॥
उतरेऽपि रघोर्वश्यास्त्रयस्त्रेताञ्जितेजसः ।
तद्योगात्पतिवत्नीषु पत्नीष्यासन्दिशूनवः ॥ १५-३५ ॥
शत्रुघातिनि शत्रुघ्नः सुभाडौ य भडुश्रुते ।
मथुराविद्विशे सू-वोर्निदधे पूर्वजोत्सुकः ॥ १५-३६ ॥
भूयस्तपोव्ययो मा भूद्गाम्भीर्देरिति सोऽत्यगात् ।
मैथिलीतनयोद्गीतनिःस्पन्दमुगमाश्रमम् ॥ १५-३७ ॥
वशी विवेश यायोध्यां रथ्यसंस्कारशोभिनीम् ।
लवणस्य वधात्पौरैरीक्षितोऽत्यन्तगौरवम् ॥ १५-३८ ॥
स ददर्श सभामध्ये सभासद्भिरुपस्थितम् ।

रामं सीतापरित्यागादसामान्यपतिं भुवः ॥ १५-३९ ॥

तमभ्यनन्दत्प्राणतं लवणान्तकमग्नयः ।

कालनेमिवधात्रीतस्तुराषाडिव शार्ङ्गिणाम् ॥ १५-४० ॥

स पृष्टः सर्वतो वार्तमाप्यद्राज्ञे न संततिम् ।

प्रत्यर्पयिष्यतः काले कवेराधस्य शासनात् ॥ १५-४१ ॥

अथ जानपदो विप्रः शिशुमप्राप्तयौवनम् ।

अवतार्याङ्कुशय्यास्थं द्वारि यङ्कन् भूपतेः ॥ १५-४२ ॥

शोचनीयासि वसुधे या त्वं दशरथाभ्य्युता ।

रामदस्तमनुप्राप्य कष्टात्कष्टतरं गता ॥ १५-४३ ॥

श्रुत्वा तस्य श्रुयो छेतुं गोमा जिह्राय राघवः ।

न ह्यकालभवो मृत्युरिक्ष्वाकुपदमस्पृशत् ॥ १५-४४ ॥

स मुहुर्तं क्षमस्वेति द्विजमाश्रास्य द्युभितम् ।

यानं सस्मार कौबेरं वैवस्वतजिगीषया ॥ १५-४५ ॥

आत्तशस्त्रस्तदध्यास्य प्रस्थितः स रघूद्रुदः ।

उच्ययार पुरस्तस्य गूढरूपा सरस्वती ॥ १५-४६ ॥

राजन् प्रजासु ते कश्चिदपयारः प्रवर्तते ।

तमन्विष्य प्रशमयेर्भविष्यसि ततः कृती ॥ १५-४७ ॥

धत्यामवयनाद्रामो विनेष्यन्वर्णविड्ढियाम् ।

दिशः पपात पत्रेण वेगनिष्कम्पछेतुना ॥ १५-४८ ॥

अथ धूमाभिताम्राक्षं वृक्षशाप्नावलम्बिनम् ।

ददर्श कंथिदैक्ष्वाकस्तपस्यन्तमधोमुष्णम् ॥ १५-४९ ॥

पृष्टनामान्वयो राज्ञा स डिवायष्ट धूमपः ।

आत्मानं शम्भुकं नाम शूद्रं सुरपदार्यिनम् ॥ १५-५० ॥

तपस्यनधिकारित्वात्प्रजानां तमघावडम् ।

शीर्षच्छेद्यं परिच्छिद्य नियन्ता शस्त्रमादटे ॥ १५-५१ ॥

स तद्द्रुत्रं छिमडिलष्टकिञ्जल्डमिव पङ्कुजम् ।

ज्योतिष्कण्ठाडतश्मश्रु कण्ठनावाटपातयत् ॥ १५-५२ ॥

कृतदण्डः स्वयं राज्ञा लेभे शूद्रः सतां गतिम् ।
 तपसा दृश्वरेणापि न स्वमार्गविलङ्घिना ॥ १५-५३ ॥
 रघुनाथोऽध्यगस्त्येन मार्गसंदर्शितात्मना ।
 मडौजसा संयुयुजे शरत्काले धवेन्दुना ॥ १५-५४ ॥
 कुम्भयोनिरलंकारं तस्मै दिव्यपरिग्रहम् ।
 ददौ दत्तं समुद्रेश पीतेनेवात्मनिष्ठयम् ॥ १५-५५ ॥
 स दधन्मैथिलीकण्ठनिर्यापारेण भाङुना ।
 पश्चान्निरवृते रामः प्राक्यरासुर्द्विजात्मजः ॥ १५-५६ ॥
 तस्य पूर्वोद्वितां निन्दं द्विजः पुत्रसमागतः ।
 स्तुत्वा निवर्तयामास त्रातुर्वैवस्वतादपि ॥ १५-५७ ॥
 तमध्वराय मुक्ताश्रं रक्षःकपिनरेश्वराः ।
 मेघाः सस्यमिवाग्भोभिरभ्यवर्षन्नुपायनैः ॥ १५-५८ ॥
 दिग्भ्यो निमन्त्रिताश्चैनमभिजग्मुर्मूर्च्छयः ।
 न भौमान्येव धिष्ययानि छित्वा ज्योतिर्मयान्यपि ॥ १५-५९ ॥
 उपशल्यनिविष्टैस्तैश्चतुर्द्धारमुष्मी बभौ ।
 अयोध्यां सृष्टलोकैव सद्यः पैतामडी तनुः ॥ १५-६० ॥
 श्लाघ्यस्त्यागोऽपि वैदेह्याः पत्युः प्राग्वंशवासिनः ।
 अनन्यजानेः सैवासीद्यस्माज्जज्ञया छिरण्मयी ॥ १५-६१ ॥
 विघेरधिकसंभारस्ततः प्रवृते ममः ।
 आसन्ध्र किंयाविद्वा राक्षसा एव रक्षिणः ॥ १५-६२ ॥
 अथ प्रायेतसोपज्ञं रामायणमितस्ततः ।
 मैथिलेयौ कुशलवौ जगत्तुर्गुण्योदितौ ॥ १५-६३ ॥
 वृत्तं रामस्य वाल्मीकिः कृतिस्तौ किंनरस्वनौ ।
 किं तद्येन मनो हर्तुमलं स्यातां न शृण्वताम् ॥ १५-६४ ॥
 रुपे गीते य माधुर्यतयोस्तज्जुर्नैर्विदितम् ।
 ददर्श सानुजो रामः शुश्राव य कुतूहली ॥ १५-६५ ॥
 तद्गीतश्रवणैकाग्रा संसदश्रुमुष्मी बभौ ।
 छिमनिष्पन्दिनी प्रातर्निर्वाते वनस्थली ॥ १५-६६ ॥

वयोवेषविसंवादि रामस्य च तयोस्तदा ।
 जनता प्रेक्ष्य सादृश्यं नाक्षिकम् व्यतिष्ठत ॥ १५-६७ ॥
 उभयोर्न तथा लोकः प्रावीण्येन विसिञ्चिये ।
 नृपतेः प्रीतिदानेषु वीतस्पृहतया यथा ॥ १५-६८ ॥
 गेये को नु विनेता वां कस्य येयं कृतिः कवेः ।
 एति राज्ञा स्वयं पृष्टौ तौ वाल्मीकिमशंसताम् ॥ १५-६९ ॥
 अथ सावरजो रामः प्रायेतसमुपेयिवान् ।
 ऊरीकृत्यात्मनो देहं राजयमस्मै न्यवेदयत् ॥ १५-७० ॥
 स तावाभ्याय रामाय मैथिलीयौ तदात्मजौ ।
 कविः कारुणिको वद्रे सीतायाः संपरिग्रहम् ॥ १५-७१ ॥
 तात शुद्धा समक्षं नः स्नुषा ते जातवेदसि ।
 दौरात्याद्रक्षसस्तां तु नात्रत्याः श्रद्धुः प्रजाः ॥ १५-७२ ॥
 ताः स्वयारित्र्यमुद्दिश्य प्रत्याययतु मैथिली ।
 ततः पुत्रवतीमेनां प्रतिपत्स्ये त्वदाज्ञया ॥ १५-७३ ॥
 एति प्रतिश्रुते राज्ञा जानकीमाश्रमान्मुनिः ।
 शिष्यैरानाययामास स्वसिद्धिं नियमैरिव ॥ १५-७४ ॥
 अन्येधुरथ काकुत्स्थः संनिपात्य पुरौकसः ।
 कविमाह्वययामास प्रस्तुतप्रतिपत्तये ॥ १५-७५ ॥
 स्वरसंस्कारवत्यासौ पुत्राभ्यामथ सीतया ।
 ऋशेवोदर्थिषं सूर्यं रामं मुनिरुपस्थितः ॥ १५-७६ ॥
 काषायपरिवीतेन स्वपदार्पितयक्षुषा ।
 अन्यभीयत शुद्धेति शान्तेन वपुषेव सा ॥ १५-७७ ॥
 जनास्तदालोकपथात्प्रतिसंभृतयक्षुषः ।
 तस्थुस्तेऽवाज्मुखाः सर्वे हलिता एव शालयः ॥ १५-७८ ॥
 तां दृष्टिविषये भर्तुर्मुनिरास्थितविष्टरः ।
 कुरु निःसंशयं वत्से स्ववृत्ते लोकमित्यशात् ॥ १५-७९ ॥
 अथ वाल्मीकिशिष्येण पुण्यमावर्जितं पयः ।

आयम्योदीरयामास सीता सत्यां सरस्वतीम् ॥ १५-८० ॥

वाऽमनःकर्मभिः पत्यौ व्यभियारो यथा न मे ।

तथा विश्वंभरे देवि मामन्तर्धातुमर्हसि ॥ १५-८१ ॥

अेवमुक्ते तथा साध्व्या रन्ध्रात्सद्योभवाम्बुवः ।

शातद्धमिव ज्योतिः प्रभामासलमुद्ययौ ॥ १५-८२ ॥

तत्र नागङ्गणोत्क्षिप्तसिंहासननिषेदुषी ।

समुद्ररशना साक्षात्प्रादुरासीद्धसुंधरा ॥ १५-८३ ॥

सा सीतामङ्गमारोप्य भर्तृप्रणिहितेक्षणां ।

मामेति व्याडरत्येव तस्मिन्पातालमव्यगात् ॥ १५-८४ ॥

धरायां तस्य संरम्भं सीताप्रत्यर्पणैषिणः ।

गुरुर्विधिभलापेक्षी शमयामास धन्विनः ॥ १५-८५ ॥

ऋषीन्विसृज्य यज्ञान्ते सुदुष्टश्च पुरस्कृतान् ।

रामः सीतागतं स्नेहं निदधे तदपत्ययोः ॥ १५-८६ ॥

युधाजितस्य संदेशात्स देशं सिन्धुनामकम् ।

ददौ दत्तप्रभावाय भरताय भूतप्रजः ॥ १५-८७ ॥

भरतस्तत्र गन्धर्वान्युधि निर्जित्य केवलम् ।

आतोदं ग्राहयामास समत्याजयदायुधम् ॥ १५-८८ ॥

स तक्षपुष्कलौ पुत्रौ राजधान्योस्तदाप्यथोः ।

अभिषिञ्च्याभिषेकार्णौ रामान्तिकमगात्पुनः ॥ १५-८९ ॥

अङ्गदं यन्द्रकेतुं च लक्ष्मणोऽप्यात्मसंभवौ ।

शासनाद्रघुनाथस्य यडे कारापथेश्वरौ ॥ १५-९० ॥

धृत्यारोपितपुत्रास्ते जननीनां जनेश्वराः ।

भर्तृलोकप्रपन्नानां निवापान्विदधुः कृमात् ॥ १५-९१ ॥

उपेत्य मुनिवेशोऽथ कालः प्रोवाच राघवम् ।

रुःसंवादिनौ पश्येदावां यस्तं त्यजेरिति ॥ १५-९२ ॥

तथेति प्रतिपन्नाय विवृतात्मा नृपाय सः ।

आयप्यौ द्विवमध्यास्व शासनात्परमेष्ठिनः ॥ १५-९३ ॥

विद्वानपि तयोर्द्रोःस्थः समयं लक्ष्मणोऽभिनत् ।
 भीतो दुर्वाससः शापाद्रामसंदर्शनार्थिना ॥ १५-८४ ॥
 स गत्वा सरयूतीरं देहत्यागेन योगवित् ।
 यकारावितथां भ्रातुः प्रतिज्ञां पूर्वजन्मनः ॥ १५-८५ ॥
 तस्मिन्नात्मयतुर्भागे प्राङ्नाकमघितस्थुषि ।
 राघवः शिथिलं तस्थौ भुवि धर्मस्त्रिपाटिव ॥ १५-८६ ॥
 स निवेश्य कुशावत्यां रिपुनागाङ्घ्रुशं कुशम् ।
 शरावत्यां सतां सूक्तैर्जनिताश्रुलवं लवम् ॥ १५-८७ ॥
 उदकप्रतस्थे स्थिरधीः सानुजोऽग्निपुरःसरः ।
 अन्वितः पतिवात्सल्याद्गुह्यवर्जमयोध्यया ॥ १५-८८ ॥
 जगृहुस्तस्य चित्तज्ञाः पदवीं हरिराक्षसाः ।
 कदम्बमुकुलस्थूलैरभिवृष्टां प्रजाश्रुभिः ॥ १५-८९ ॥
 उपस्थितविमानेन तेन भक्तानुक्रमिणा ।
 यङ्के त्रिदिवनिःश्रेणिः सरयूरनुयायिनाम् ॥ १५-९० ॥
 यद्गोप्रतरकल्पोऽभूत्संमर्दस्तत्र मज्जताम् ।
 अतस्तदाभ्यया तीर्थं पावनं भुवि पप्रथे ॥ १५-९०१ ॥
 स विभुर्विभुधांशेषु प्रतिपन्नात्ममूर्तिषु ।
 त्रिदशीभूतपौराणां स्वर्गान्तरमकल्पयत् ॥ १५-९०२ ॥
 निर्वर्त्यैवं दशमुष्णशिरश्छेदकार्यं सुराणां
 विष्वक्सेनः स्वतनुमविशत्सर्वलोकप्रतिष्ठाम् ।
 लङ्घानाथं पवनतनयं योभयं स्थापयित्वा
 कीर्तिस्तम्भद्वयमिव गिरौ दक्षिणे योत्तरे च ॥ १५-९०३ ॥
 एति श्रीरघुवंशे मडाकाव्ये कविश्रीकालिदासकृतौ
 श्रीरामस्वर्गारोहणो नाम पञ्चदशः सर्गः ॥

Encoded and Proofread by Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

——
Raghuvansha 15 by Kalidas

pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

